

ΕΙΣ ΜΙΑΝ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Υπὸ τὸ βουλευτήριον τὸ ὄρυγμα τί ἐννοεῖ;
Κατ' ἀντιπολιτεύσεων μὴ θ' ἀνεγείρῃ φρούριον,
ἢ μήπως ἔππον μελετᾷ ἐκεῖ νὰ κρύψῃ δούριον.
Ὅ,τι ἂν εἴν, εὐχόμεθα εἰς τὴν Βουλὴν νὰ εὐπλοῇ.
καὶ πνεῦμ' ἂν ἔχῃ ἡ Βουλὴ, νὰ εἴνε πνεῦμα οὐρίου.

ΤΑ ΕΝΕΣΤΩΤΑ

Πρόσωπα. Ἐγώ, ὁ μπακάλης μου κὺρ Θανάσης, ὁ κύριος Μαγκούφας δημοδιδάσκαλος συνταξιούχος. Ἡ σκητὴ ἐπιδείκνται εἰς τὰ παντοπωλεῖον « ἡ Ἐφθονία ». Ἐποχὴ σύγχρονος. Ἰματισμὸς πολὺ πεπαλαιωμένος.

ΜΑΓΚΟΥΦΑΣ. Λοιπὸν τὰ ἐμάθατε; Ἐρχεται ὁ ἰταλικὸς στόλος!

ΘΑΝΑΣΗΣ. Μπᾶ!

ΕΓΩ. Ναί, ἀλλὰ θ' ἀργήσῃ νὰ ἔλθῃ.

ΜΑΓΚΟΥΦΑΣ. Πῶς θ' ἀργήσῃ!... Ἀφοῦ εἶνε τηλεγράφημα, ὅτι ἔφθασε...

ΕΓΩ. Ἐφθασε μάλιστα, ἀλλὰ ποῦ παρακαλῶ;... Εἰς τὸ Ἀργοστόλι· στόλος ὅστις μένει εἰς τὸ Ἀργοστόλι δὲν ἔμπορεῖ παρὰ νὰ εἴνε Ἀργὸς σιόλος.

ΘΑΝΑΣΗΣ. Βέβαια.

ΜΑΓΚΟΥΦΑΣ. Τέλος πάντων ἐγὼ δὲν ἠξεύρω ἀπ' αὐτὰ ἢ ἀργὰ ἢ γρήγορα, ὁ ἰταλικὸς στόλος θὰ ἔλθῃ εἰς τὸν Πειραιᾶ καὶ μάλιστα μὲ κακοὺς σκοπούς.

ΘΑΝΑΣΗΣ. Ἐλα Χριστέ καὶ Παναγιά! Πάλιν ἀποκλεισμοὺς θὰ ἔχωμεν;

ΕΓΩ. Δὲν πιστεύω· θέλει ἀπλῶς νὰ κάμῃ ἐπίδειξιν. Ὅπως μία μεγάλη κυρία νεόπλουτη ἔχει μανίαν νὰ ἐπιδεικνύῃ τὸν στολισμὸν της, τοιοῦτοτρόπως καὶ αὕτῃ ἡ νεόπλουτος Μεγάλῃ Δύναμις ἔχει μανίαν νὰ ἐπιδεικνύῃ τὸν στόλον της. Ἐγὼν βλέπετε καὶ αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις τὰς ἀδυναμίας των!

ΜΑΓΚΟΥΦΑΣ. Νὰ σὰς εἰπῶ ἐγὼ τί συμβαίνει, ἐπειδὴ ἀνέγνωσα μὲ προσοχὴν αὐτὰς τὰς ἡμέρας τὰς ἐφημερίδας. Ἡ Ἰταλίᾳ ἐρέθη ὀριστικῶς εἰς τοὺς κόλπους τῆς Γερμανίας...

ΕΓΩ. Τότε τί δουλειὰ ἔχουν αἱ στόλοι τους εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἑλλάδος;

ΜΑΓΚΟΥΦΑΣ. Ὅχι, καλὴ! Ὁ Κρίσπης, ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἰταλίας ἐπῆγε πρὸ ὀλίγου εἰς Φριδριχρούην...

ΘΑΝΑΣΗΣ. Υγείαις!...

ΜΑΓΚΟΥΦΑΣ. Δὲν ἐπταρνίσθηκα, ἀδελφέ· εἶνε τὸ ὄνομα τοῦ μέρους, ὅπου ἔγεινεν ἡ συνέντευξις μὲ τὸν Βίσμαρκ.

ΘΑΝΑΣΗΣ. Ἀ!...

ΜΑΓΚΟΥΦΑΣ. Ἐπειτα ὑπῆγε καὶ συνεννοήθη εἰς τὸ Ἐ-

τζέρ μὲ τὸν Καλνόκυ καὶ φαίνεται, ὅτι ἀπεφάσισαν νὰ πάρῃ ἡ Ἰταλίᾳ τὴν Τρίπολιν...

ΘΑΝΑΣΗΣ. Ἐτσι αἱ;... τραμάρα νὰ τοὺς ἔλθῃ! Δὲν κοπιᾶζουν νὰ τὴν πάρουν! Καὶ τί ἐνόμισαν, πῶς ἔτσι μποροῦν νὰ πέρουν ὅ,τι θέλουν; Τί τοῦ φαίνεται αὐτοῦ τοῦ Καλνόκυ πῶς τὸν λές;... Ῥώτησε προτῆτερα τὸν Μανέταν; Ῥώτησε τὸν Ζέγγελην;

ΜΑΓΚΟΥΦΑΣ. Μὰ δὲν πρόκειται, ἀδελφέ, διὰ τὴν Τρίπολιν τὴν δική σας! Πρόκειται διὰ τὴν Τρίπολιν τῆς Βαρβαρίας...

ΘΑΝΑΣΗΣ. Ἀ! ὦρα καλὴ!... Καὶ τότε τί γυρεύει ὁ στόλος ἐδῶ πέρα; Μήπως δὲν ξεύρουν τὸν δρόμον καὶ ζητοῦν πιλότο νὰ τοὺς πάγῃ ὡς ἐκεῖ;

ΜΑΓΚΟΥΦΑΣ. Ἦμπορεῖ νὰ εἴνε καὶ αὐτό. Ὡστόσον ἐπειδὴ καὶ ἡμεῖς τοὺς παραμπήκαμε εἰς τὸ ζήτημα τῆς Μασσαβίας, διαβαίνουσιν καὶ ἀπὸ τῆς γειτονιά μας διὰ νὰ μᾶς δείξουν τάχα...

ΘΑΝΑΣΗΣ. Ὡστε αὐτό εἶνε κόλπον!

ΕΓΩ. Μὰ ἀφοῦ ἔρχονται εἰς τὸν Σαρωνικὸν κόλπον, ἀμφισβᾶλλεις; Ἐπρεπε καὶ ἡμεῖς νὰ τοὺς καταφέρωμεν ἕνα ἄλλο.

ΜΑΓΚΟΥΦΑΣ. Τί;

ΕΓΩ. Μόλις φθάσουν εἰς τὸν Πειραιᾶ, νὰ πάγῃ ἐμπρὸς ὁ Λιμενάρχης νὰ τοὺς ἀναγγεῖλῃ, ὅτι ἐκεῖ εὐρίσκεται ὁ Παστέρ. Αὐτοὶ ἅμα τὸ ἀκούσουν, θὰ ὑποθέσουν, ὅτι εἰς τὸν τόπον μας ἐπικρατεῖ Λύσσα καὶ θὰ φύγουν ἀμέσως.

ΘΑΝΑΣΗΣ. Μὰ τόσο πολὺ φοβοῦνται τὴν λύσσαν.

ΕΓΩ. Οὐ! ἀπὸ τὰ 1866, ὅτε τοὺς ἐρήμαζαν αἱ Αὐστριακοὶ μὲ αὐτὴν τὴν ἀσθένειαν...

ΜΑΓΚΟΥΦΑΣ. Τί ιδέα!

ΕΓΩ. Ἐγὼ ἄλλην μίαν. Τοὺς ἀφίνομεν καὶ βγαίνουν ἔξω. Τριγυρίζουν τὴν πόλιν, πηγαίνουν εἰς τὰ καφενεῖα, εἰς τὰ ζαχαροπλαστεῖα, ζητοῦν μιὰ βυσσινάδα νὰ δροσιθοῦν. — Δὲν ἔχει! Ζητοῦν μιὰ πάστα βύσσινον. — Δὲν ἔχει! — Πῶς δὲν ὑπάρχει εἰς αὐτὸν τὸν τόπον βύσσινον; — Οὔτε ποῦ τὸ γνωρίζομεν. Τότε θὰ σκεφθοῦν καὶ θὰ εἰποῦν, ὅτι χώρα εἰς τὴν ὁποίαν δὲν ὑπάρχει καθόλου βύσσινον δὲν ἔμπορεῖ νὰ εἴνε παρὰ Ἀδυσσιρία! Καὶ θὰ τοὺς πιάσῃ τέτοιος φόβος καὶ πυρετός, ὥστε θὰ σηκωθοῦν καὶ θὰ εὐρεθοῦν διὰ μῖας.

ΜΑΓΚΟΥΦΑΣ. Ποῦ;

ΕΓΩ. Εἰς τὸν Θερμακικὸν κόλπον!

Ἀββακούμ

— Εἶνε ὕγιειναι αἱ πυρροσθεστικαὶ ζῶναι διὰ τὰς κυρίας;

— Αἱ μόναι ὕγιειναι εἶνε αἱ πυρροσθεστικαί.